

РЕШЕНИЕ

№ 540

гр. София, 11.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-2, в публично заседание на петнадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Атанас Маджев

при участието на секретаря Габриела М. Влагова Боботилова като разгледа докладваното от Атанас Маджев Търговско дело № 20231100900717 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 365 и сл. ГПК.

Подадена е искова молба с вх. номер 35148/11.04.2023 г. от ищеца – синдикът на „А.Т.“ ООД-в несъстоятелност, с ЕИК **** срещу ответните страни „А.Т.“ ООД-в несъстоятелност, с ЕИК **** и „А.К.“ ЕООД, с ЕИК ****, с която са предявени за разглеждане, както следва :

1./ иск с правно основание чл. 649, ал. 1 ТЗ, във връзка с чл. 135 ЗЗД за обявяване за недействително по отношение кредиторите на „А.Т.“ ООД-в несъстоятелност на правоотношението създадено между „А.Т.“ ООД-в несъстоятелност и „А.К.“ ЕООД, във връзка, с което е наредена делегация за единадесет плащания, които са извършени от „Н.Т.“ ЕООД в полза на „А.К.“ ЕООД в периода от 11.04.2018 г. до 24.10.2018 г.; и

2./ иск с правно основание чл. 55, ал. 1, пр. 3 ЗЗД за осъждане на „А.К.“ ЕООД да върне в масата на несъстоятелността на „А.Т.“ ООД-в несъстоятелност сумата в размер на 200 118,55 лв. – представляваща платена на отпаднало основание сума, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба, считано от 11.04.2023 г. до окончателното плащане.

С разпореждане от 19.01.2024 г., което е влязло в сила на 15.02.2024 г. съдът е върнал искова молба вх. № 35148/11.04.2023 г., подадена от Н. А. Г. – синдик на „А.Т.“ ООД – в несъстоятелност, в частта, с която за разглеждане срещу „А.Т.“ ООД – в несъстоятелност, с ЕИК ****, „А.К.“ ЕООД, с ЕИК **** и „Н.Т.“ ЕООД, ЕИК **** е предявен иск с правно основание чл. 135 ЗЗД да бъде обявена за относително недействителна по отношение на кредиторите на масата на несъстоятелността сделка – тристранно споразумение сключено между „А.Т.“ ООД – в несъстоятелност, „А.К.“ ЕООД и „Н.Т.“ ЕООД, чиято дата и предмет не са уточнени от ищеца.

В исковата молба ищецът поддържа, че дружеството – „А.Т.“ ООД с решение № 385 от 13.04.2022 г. постановено по търг. дело № 1407/2021 г. е обявено за неплатежоспособно, като спрямо същото е открито производство по несъстоятелност. С решение № 1246 от 09.11.2022 г. по търг. дело № 1407/2021 г.на основание чл. 711 ТЗ е обявил в

несъстоятелност - „А.Т.“ ООД със съответните последици, в т.ч. е започнал процеса по осребряване на активите на търговеца. В изпълнение на законовите му задължения при осъществена от синдика проверка на дневниците за продажби по ЗДДС за 2018 г. и при анализиране на счетоводството на обявеното в несъстоятелност дружество станало ясно, че същото се е намирало в търговски отношения с контрагент - „Н.Т.“ ЕООД, като последното било получател на редица издадени от „А.Т.“ ООД фактури за продажба на стоки, като по тях не се откривало осъществяване на насрещно плащане от купувача. Липсата на изпълнение по тези фактури мотивирало синдика през м.02.2023 г. да изпрати покана до купувача на стоките по фактурите - „Н.Т.“ ЕООД, като поиска от същия да пристъпи към плащане на цената им по особената банкова сметка на „А.Т.“ ООД. На 01.03.2023 г. получил отговор от „Н.Т.“ ЕООД, че изисканите плащания са били извършени от него по сметка на „А.Т.“ ООД открита в „РАЙФАЙЗЕНБАНК /БЪЛГАРИЯ/“ с IBAN : ****. Отговорът бил придружен и със съответните платежни за стойността на всяка една издадена фактура. При проверка направена от синдика обаче се разбрало, че банковата сметка, по която са били сторени плащанията от „Н.Т.“ ЕООД не е с титуляр „А.Т.“ ООД, а с титуляр - „А.К.“ ЕООД. Изтъква се, че към периода на осъществените плащания управител на „А.Т.“ ООД и „А.К.“ ЕООД е едно и също лице – Г.З.Д.. Излагат се твърдения, че тези плащания са резултат от съществуващо между „А.Т.“ ООД и „А.К.“ ЕООД правоотношение и именно, то съставлява основанието за направата им. По отношение на това правоотношение се поддържа от синдика да е увреждащо спрямо кредиторите на масата на несъстоятелността, защото е довело до намаляване имуществото на „А.Т.“ ООД, а оттам и до затрудняване на тяхното удовлетворяване в производството по несъстоятелност. Освен това е налице знание за увреждането, защото управител на всяко от двете дружества е лицето – Г.Д., което ги прави свързани лица по смисъла на § 1от ДР на ТЗ. С оглед на това се изтъква, че така възникналото между „А.Т.“ ООД и „А.К.“ ЕООД е относително недействително и с прогласяването му за такова отпада основанието на „А.К.“ ЕООД да задържи платеното, поради което следва да го върне обратно в масата на несъстоятелността.

На 29.09.2023 г. ответника - „А.К.“ ЕООД е депозирал писмен отговор по реда на чл. 367 ГПК, като с него е оспорил предявените за разглеждане с исковата молба искове. Изтъква се, че от ищеца не са ангажирани никакви доказателства за твърдените от него с исковата молба факти, в т.ч. сключването на сделки между страните създаващи правоотношения с предмет делегация за плащане, а също така няма данни за извършени плащания. Посочва се, че всички твърдения свързани с упражняваните от ищеца права почиват на предположения и са неясни. Отсъства обосноваване и доказване на който и да е било от елементите част от фактическия състав на иска по чл. 135 ЗЗД. Напомня се, че според правилата на доказателствения процес всяка страна е длъжна да установи фактите, на които основава своите искания, а ищеца не го прави успешно, напротив синдикът поради своята некомпетентност не е в състояние да се ориентира в повереното му счетоводство на несъстоятелния търговец. Допълва се, че по предявения иск с основание чл. 135 ЗЗД на общо основание в тежест на синдика е да докаже, че кредитори на несъстоятелността са разполагали с такова качество още към момента на извършването на атакуваната сделка или действие. От ответната страна се прави и възражение, че предявения за разглеждане иск по чл. 135 ЗЗД е погасен по давност. Това е така, доколкото самият ищец поддържа, че началото на поредицата от плащания е датата – 11.04.2018 г., което пък означава, че нареждането за плащане по делегация, което е предмет на атакуване по реда на чл. 135 ЗЗД следва да предшества първото твърдяно плащане. Това означава, че считано от момента на пораждаване на правото да се иска обявяване на неговата относителна недействителност са изминали повече от 5 години, следователно това право на иск е погасено. На последно място от ответника се проследява необходимия фактически състав по успешното провеждане на защитата по павловия иск В този контекст е подчертано, че предпоставката свързана с наличие на увреждане на кредиторите е обективен факт, а не субективно съмнение на синдика. Акцентира се, че в исковата молба отсъства съпоставка между стойността на имуществото на дружеството преди и след описаните от ищеца действия на ответника, което е пречка да се направи реална преценка относно това, дали е налице намаление на

имуществото, както и за неговите параметри. Ответникът се спира и на предявения осъдителен иск за връщане на платените без основание суми, като го определя за недоказан в своето основание.

Ответникът - „А.Т.“ ООД /в несъстоятелност/ не се е възползвал от процесуалното си право да подаде отговор по исковата молба.

Ищецът също не е упражнил процесуалното си право да подаде допълнителна искова молба по реда на чл. 372 ГПК след получаване на препис от отговора на ответника - „А.К.“ ЕООД.

Съдът като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа страна следното:

При осъществена служебна справка по партидата на „А.Т.“ ООД – в несъстоятелност, с ЕИК **** се констатира, че с решение, № 385 от 13.04.2022г., постановено по т.д. № 1407/2021 г. по описа на Софийски градски съд, ТО, IV–4-ти състав, е обявена неплатежоспособността на „А.Т.“ ООД, определена е началната □ дата – 31.12.2017 г. и по отношение на дружеството е открито производство по несъстоятелност. С решение № 1246 от 09.11.2022 г. на основание чл. 711, във връзка с чл. 710 ТЗ дружеството е обявено в несъстоятелност, постановено е прекратяване на дейността на предприятието му, наложени са обща възбрана и заповед върху имуществото му, прекратени са правомощията на органите му на управление, а така също дружеството е лишено от правото да управлява и се разпорежда с имуществото му включено в масата на несъстоятелността, съответно е постановено започване на неговото осребряване.

Съгласно издадена от „А.Т.“ ООД фактура № 0000040238 от 11.04.2018 г. се установява фактуриране на стока/услуга към получател „Н.Т.“ ЕООД, чиято стойност възлиза на сумата от общо 46 925,18 лв. с вкл. ДДС, като в основанието е вписано „аванс за рекламни чадъри Н.Т. ЕООД“, като е упоменато, че плащането на сумата следва да се стори в срок до 11.04.2018 г. с платежно. Към така описаната фактура е представено платежно нареждане от 11.04.2018 г., с което от „Н.Т.“ ЕООД е наредено плащане на сума в размер на 46 925,18 лв. по банкова сметка с IBAN **** поддържана в РАЙФАЙЗЕНБАНК, като за получател на сумата е вписан – А.К.“ ЕООД, а за основание „ПФ част от ПФ 223.

Съгласно издадена от „А.Т.“ ООД фактура № 0000040244 от 20.04.2018 г. се установява фактуриране на стока/услуга към получател „Н.Т.“ ЕООД, чиято стойност възлиза на сумата от общо 46 925,17 лв. с вкл. ДДС, като в основанието е вписано „аванс за рекламни чадъри Н.Т. ЕООД“, като е упоменато, че плащането на сумата следва да се стори в срок до 20.04.2018 г. с платежно. Към така описаната фактура е представено платежно нареждане от 20.04.2018 г., с което от „Н.Т.“ ЕООД е наредено плащане на сума в размер на 46 925,17 лв. по банкова сметка с IBAN **** поддържана в РАЙФАЙЗЕНБАНК, като за получател на сумата е вписан – А.Т.“ ЕООД, а за основание „част от ПРОФОРМА 223“.

Съгласно издадена от „А.Т.“ ООД фактура № 0000040247 от 26.04.2018 г. се установява фактуриране на стока/услуга към получател „Н.Т.“ ЕООД, чиято стойност възлиза на сумата от общо 46 925,18 лв. с вкл. ДДС, като в основанието е вписано „аванс за рекламни чадъри Н.Т. ЕООД“, като е упоменато, че плащането на сумата следва да се стори в срок до 26.04.2018 г. с платежно. Към така описаната фактура е представено платежно нареждане от 26.04.2018 г., с което от „Н.Т.“ ЕООД е наредено плащане на сума в размер на 46 925,18 лв. по банкова сметка с IBAN **** поддържана в РАЙФАЙЗЕНБАНК, като за получател на сумата е вписан – А.Т.“ ЕООД, а за основание „част от ПРОФОРМА“.

Съгласно издадена от „А.Т.“ ООД фактура № 1100000056 от 22.05.2018 г. се установява фактуриране на стока/услуга към получател „Н.Т.“ ЕООД, чиято стойност възлиза на сумата от общо 8 823,79 лв. с вкл. ДДС, като в основанието е вписано „чадъри с различна спецификация и основа за чадър“, като е упоменато, че плащането на сумата следва да се стори в срок до 22.05.2018 г. с платежно. Към така описаната фактура е представен дневен отчет по сметка към 20.07.2018 г., от чието съдържание е видно, че „Н.Т.“ ЕООД е наредило

плащане на сумата в размер от 8 837,46 лв. по банкова сметка с IBAN **** поддържана в РАЙФАЙЗЕНБАНК, като за получател на сумата е вписан – А.Т.“ ЕООД, а за основание „ПРОФОРМА ФАКТУРА“.

Съгласно издадена от „А.Т.“ ООД проформа фактура № 242 от 15.04.2018 г. се установява покана за плащане на стоки към получател „Н.Т.“ ЕООД, чиято стойност възлиза на сумата от общо 6 515,85 лв. с вкл. ДДС, като в основанието е вписано „двускатен чадър и стоманена основа“. Към така описаната фактура е представено платежно нареждане от 17.05.2018 г., с което от „Н.Т.“ ЕООД е наредено плащане на сума в размер на 6 515,85 лв. по банкова сметка с IBAN **** поддържана в РАЙФАЙЗЕНБАНК, като за получател на сумата е вписан – „А.К.“ ЕООД, а за основание „ПРФ 242“.

Съгласно издадена от „А.Т.“ ООД проформа фактура № 245 от 17.04.2018 г. се установява покана за плащане на стоки към получател „Н.Т.“ ЕООД, чиято стойност възлиза на сумата от общо 2 307,94 лв. с вкл. ДДС, като в основанието е вписано „чадъри, стоманени чадъри, стоманени основи“. Към така описаната фактура е представено платежно нареждане от 22.05.2018 г., с което от „Н.Т.“ ЕООД е наредено плащане на сума в размер на 2 307,94 лв. по банкова сметка с IBAN **** поддържана в РАЙФАЙЗЕНБАНК, като за получател на сумата е вписан – „А.К.“ ЕООД, а за основание „проф. ф. 245“.

Съгласно издадена от „А.Т.“ ООД проформа фактура № 260 от 11.06.2018 г. се установява покана за плащане на стоки към получател „Н.Т.“ ЕООД, чиято стойност възлиза на сумата от общо 9 773,78 лв. с вкл. ДДС, като в основанието е вписано „едноетажен чадър и стоманена основа“. Към така описаната фактура е представено платежно нареждане от 29.06.2018 г., с което от „Н.Т.“ ЕООД е наредено плащане на сума в размер на 9 773,78 лв. по банкова сметка с IBAN **** поддържана в РАЙФАЙЗЕНБАНК, като за получател на сумата е вписан – „А.К.“ ЕООД, а за основание „ПФ 260“.

Представено е платежно нареждане от 09.07.2018 г., с което от „Н.Т.“ ЕООД е наредено плащане на сума в размер на 18 635,33 лв. по банкова сметка с IBAN **** поддържана в РАЙФАЙЗЕНБАНК, като за получател на сумата е вписан – „А.К.“ ЕООД, а за основание „ПФ 273“. Такава проформа фактура не е представена по делото.

Съгласно издадена от „А.Т.“ ООД проформа фактура № 276 от 10.07.2018 г. се установява покана за плащане на стоки към получател „Н.Т.“ ЕООД, чиято стойност възлиза на сумата от общо 4 435,20 лв. с вкл. ДДС, като в основанието е вписано „стоманени чадъри с чупещо рамо и основа Алфа – пластмасова бяла на цвят“. Към така описаната фактура е представено платежно нареждане от 13.07.2018 г., с което от „Н.Т.“ ЕООД е наредено плащане на сума в размер на 4 435,20 лв. по банкова сметка с IBAN **** поддържана в РАЙФАЙЗЕНБАНК, като за получател на сумата е вписан – „А.К.“ ЕООД, а за основание „ПРФ 276“.

Съгласно издадена от „А.Т.“ ООД проформа фактура № 278 от 18.07.2018 г. се установява покана за плащане на стоки към получател „Н.Т.“ ЕООД, чиято стойност възлиза на сумата от общо 5 322,24 лв. с вкл. ДДС, като в основанието е вписано „стоманени чадъри с чупещо рамо и основа Алфа – пластмасова бяла на цвят“.

Съгласно издадена от „А.Т.“ ООД проформа фактура № 261 от 16.07.2018 г. се установява покана за плащане на стоки към получател „Н.Т.“ ЕООД, чиято стойност възлиза на сумата от общо 3 515,22 лв. с вкл. ДДС, като в основанието е вписано „едноетажен чадър“.

Към делото е приложена и извадка от сметка 402 водена при „Н.Т.“ ЕООД за периода от 01.01.2017 г. до 28.02.2023 г. съответни салда към конкретни дати с контрагент „А.Т.“ ООД, като след проследяване е видно, че крайното формирано салдо е 8 741,99 лв. дебит и 0,00 лв. кредит.

Приобщена за доказателство по делото е справка за банкови и платежни сметки на „А.Т.“ ООД, която е издадена от Дирекция „Регистри“ към БНБ и обхваща периода от 31.10.2016 г. до 20.04.2022 г. Видно от съдържанието на тази справка сред посочените банкови сметки, чиито титуляр е „А.Т.“ ООД не фигурира такава с IBAN ****, по която са

извършвани банковите преводи упоменати по-горе.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Съгласно нормата на чл. 135, ал. 1 и, ал. 3 ЗЗД, кредиторът може да иска да бъдат обявени за недействителни спрямо него действията, с които длъжникът го уврежда, ако длъжникът при извършването им е знаел за увреждането или го е извършил с намерение да увреди кредитора.

В решение № 56 от 01.08.2018 г. по т. д. № 1538/2017 г., Т. К., I Т. О. на ВКС, е разяснено, че отменителните иски по чл. 647 ТЗ са средство за обявяване за относително недействителни по отношение на кредиторите на несъстоятелни длъжници на определени правни действия и сделки с имуществени права от масата на несъстоятелността, които увреждат тези кредитори при наличие на съответните специфични за отделните фактически състави елементи. Като обща своя характеристика разгледаните хипотези включват имуществено увреждане на кредиторите на масата на несъстоятелността, изразяващо се в намаляване на нейното съдържание като пряка последица от разпоредителни сделки и действия от страна на длъжника с негово имущество или създаване на опасност от такова увреждане.

С изменението на чл. 649, ал. 1 (ред. ДВ бр. 20/2013 г.) законодателят е отчел сходството между исковите по чл. 647 ТЗ и иска по чл. 135 ЗЗД, поради което е уеднаквили процесуалният режим на същите, когато се касае до действия и сделки, извършени от длъжник с открито производство по несъстоятелност. Последователно различни състави на ВКС в постановените по реда на чл. 290 ГПК актове, сред които решение № 639/06.10.2010 г. по гр. д. № 754/2009 г. на ВКС, IV г.о., решение № 407/29.12.2014 г. по гр. д. № 2301/2014 г. на ВКС, IV г.о., решение № 18/04.02.2015 г. по гр. д. № 3396/2014 г. на ВКС, IV г.о., решение № 261/25.06.2015 г. по гр. д. № 5981/2014 г. на ВКС, IV г.о., решение № 50/12.05.2017 г. по т. д. № 731/2016 г. на ВКС, т.о., решение № 93/28.07.2017 г. по т. д. № 638/2016 г. на ВКС, II т.о., приемят, че в хипотезата на отменителен иск по чл. 135 ЗЗД увреждащо кредитора (кредиторите на несъстоятелността) действие е всеки правен и фактически акт, с който се засягат права, които биха осуетили или затруднили осъществяване на правата на кредитора спрямо длъжника. Така увреждане е налице, когато длъжникът се лишава от свое имущество, намалява го или по какъвто и да е начин затруднява удовлетворението на кредитора, в т. ч. извършено опрощаване на дълг, обезпечаване на чужд дълг, изпълнение на чужд дълг без правен интерес и пр.

С § 10 на ЗИДТЗ, обн. в ДВ бр. 20/28.02.2013 г., е изменена разпоредбата на чл. 649, ал. 1 ТЗ като е уредена изрично активна легитимация за синдика да предяви иск по чл. 135 ЗЗД, свързан с производството по несъстоятелност, в едногодишен срок от откриване на производството по несъстоятелност, съответно от момента на обявяване на решението по чл. 632, ал. 2 ТЗ. Заглавието на чл. 649 ТЗ "Предявяване на отменителен иск", употребеният в текста на чл. 649, ал. 1 ТЗ израз "свързан с производството по несъстоятелност" и началният момент на срока за предявяване на иска указват, че в приложното поле на иска по чл. 135 ЗЗД вр. чл. 649, ал. 1 ТЗ попадат разпоредителни действия и сделки на длъжник, по отношение на когото е открито производство по несъстоятелност, което в случая е във всякакво съмнение. Предявяването на иска от синдика предполага действията/сделките да са извършени в някоя от хипотезите на чл. 135 ЗЗД и да накърняват масата на несъстоятелността, увреждайки по този начин всички кредитори в производството по несъстоятелност. При упражняване на правомощието по чл. 649, ал. 1 ТЗ вр. чл. 135 ЗЗД синдикът действа като процесуален субституент на кредиторите на несъстоятелността, а целта на водения от него иск е признаване на извършените от длъжника действия/сделки за недействителни по отношение на кредиторите - така решение № 344 от 24.01.2019 г. по т. д. № 38/2018 г., Т. К., II Т. О. на ВКС.

В случая атакуваното от синдика действие е сключена от търговец (в открито производство по несъстоятелност и обявен в несъстоятелност) разпоредителна сделка, която е създала правоотношение между „А.Т.“ ООД-в несъстоятелност и „А.К.“ ЕООД, във връзка,

с което е наредена делегация за единадесет плащания, които са извършени от „Н.Т.“ ЕООД в полза на „А.К.“ ЕООД в периода от 11.04.2018 г. до 24.10.2018 г.

Съгласно Тълкувателно решение № 2/2017 г. на ОСГТК на ВКС, павловият иск е облигационен иск, който представлява средство за защита на кредитора в случай, че неговият длъжник предприема увреждащи действия, с които намалява имуществото си и/или затруднява удовлетворението от него. По принцип правото на кредитора да иска обявяване за недействителни спрямо него на увреждащите го актове на длъжника по реда на чл. 135 ЗЗД е предпоставено от наличие на действително вземане. Това вземане може да не е изискуемо или ликвидно; не е необходимо и предварително да бъде установено с влязло в сила решение. Съдът по павловия иск изхожда от положението, че вземането съществува, ако произтича от твърдените факти - предмет на делото по чл. 135 ЗЗД не е самото вземане на кредитора, а потестативното му право да обяви за недействителни по отношение на себе си сделка или друго действие, с които длъжникът го уврежда (правоотношението, легитимиращо ищеца като кредитор, става предмет на делото единствено когато павловият иск е обективно съединен с иск за вземането). Той може да приеме обратното само ако вземането е отречено със сила на пресъдено нещо.

В случая със съдебно решение, което подлежи на незабавно изпълнение, съгласно чл. 634 ТЗ, е установено, че „А.Т.“ ООД е в състояние на неплатежоспособност, считано от 31.12.2017 г., което съгласно чл. 608, ал. 1 ТЗ означава, че дружеството не е в състояние да изпълни изискуемо: 1). парично задължение, породено от или отнасящо се до търговска сделка, 2). публичноправно задължение на държавата или общините, свързано с търговската му дейност, или 3). задължение по частно държавно вземане. Посочената разпоредба не е единствената относима към понятието "неплатежоспособност", тъй като по негативен начин елементите му са очертани и в чл. 631 ТЗ, според която молбата се отхвърля, когато се установи, че затрудненията на търговеца са временни или че той разполага с имущество, достатъчно за покриване на задълженията, без опасност за интересите на кредиторите.

С оглед откритото производство по несъстоятелност по отношение на „А.Т.“ ООД, поради настъпила на 31.12.2017 г. неплатежоспособност се налага извод, че към момента на пораждаването на твърдяното от синдика правоотношение между „А.Т.“ ООД-в несъстоятелност и „А.К.“ ЕООД, във връзка, с което е наредена делегация за единадесет плащания, които са извършени от „Н.Т.“ ЕООД в полза на „А.К.“ ЕООД в периода от 11.04.2018 г. до 24.10.2018 г., „А.Т.“ ООД вече не е бил в състояние да удовлетвори всички свои кредитори, т. е. синдикът като техен процесуален субституент установява предпоставката да са налице неудовлетворени кредитори, с вземания, възникнали преди възникването на сделката/действието, чиято относителна недействителност се иска да бъде обявена по реда на чл. 135 ЗЗД.

Действията, които могат да бъдат предмет на иска по чл. 135 ЗЗД са разнообразни - договори, сключени между длъжника и трето лице (възмездни и безвъзмездни), едностранни правни сделки, други правни действия, например плащане. Според решение № 639/06.10.2010 г. по гр. д. № 754/09 г. на ВКС, IV Г. О., постановено по реда на чл. 290 ГПК, увреждащо кредитора действие е всеки правен и фактически акт, с който се засягат права, които биха осуетили или затруднили осъществяването на правата на кредитора спрямо длъжника. Увреждане е налице, когато длъжникът се лишава от свое имущество, намалява го или по какъвто и да е начин затруднява удовлетворението на кредитора. Предназначението на отменителния иск е кредиторът да се удовлетвори от имуществото, предмет на разпоредителното действие, което в отношенията между ответниците е изцяло валидно. Относителната недействителност е само спрямо кредитора, упражнил правото по чл. 135 ЗЗД (в случая - спрямо масата на несъстоятелността), и е насочена към попълване на масата, за да бъдат осребрени недвижимите имоти в рамките на производството по несъстоятелност. В тази връзка е без значение факта, че с получената цена за разпоредените недвижими имоти, "О." ЕООД (н) е удовлетворило конкретен свой кредитор, тъй като увреждането се преценява спрямо масата на несъстоятелността, а тя е увредена, защото е намалена с правата на собственост върху недвижими имоти.

В случая разпоредителното действие, което синдикът атакува е сделката, която е източникът довел до пораждање на правоотношение между ответните дружества във връзка, с което е наредена делегация за единадесет плащания, които са извършени от „Н.Т.“ ЕООД в полза на „А.К.“ ЕООД в периода от 11.04.2018 г. до 24.10.2018 г. Това означава, че ищецът следва да установи при условията на пълно и главно доказване, че „А.Т.“ ООД и „А.Т.“ ООД е настъпил юридически факт – сключването на сделка, която има за предмет пораждањето на валутно отношение между тези страни, което именно провокира последвалите делегации за единадесет плащания сторени от „Н.Т.“ ЕООД в полза на „А.К.“ ЕООД в периода от 11.04.2018 г. до 24.10.2018 г. В теорията и практиката се приема, че такова правоотношение може да произтече от различни по вид сделки в това число едностранни или двустранни, възмездни или безвъзмездни. При всички случаи обаче процесът на доказване и в частност правилото на чл. 154 ГПК възлага в доказателствена тежест на ищеца да установи фактите, от които извежда своето искане. В пределите на развитото се исково производство ответните страни не признават наличието на сделка между тях, която да създава валутно правоотношение и да обуславя делегации за плащане вместо на кредитора „А.Т.“ ООД в полза на „А.К.“ ЕООД. Тъкмо обратното участващия в производството ответник - „А.К.“ ЕООД оспорва наличието на подобна сделка, която да има характеристиките на разпоредителната такава, съответно да може да е предмет на иск по чл. 135 ЗЗД. На свои ред ищеца не успява със средствата на доказването предвидени в ГПК да установи наличието на разпоредителната сделка, чиято относителна недействителност иска да бъде обявена. Искът е упражнен от синдикът, който в положението си на орган в производството по несъстоятелността, на когото е поверено в определени хипотези да представлява несъстоятелното дружество, а също така да управлява текущите му дела и да получава под опис, съхранява и води търговските книги и търговската кореспонденция на предприятието. Последното означава, че синдикът разполага с възможността да изисква от законните представители на „А.Т.“ ООД да му представят търговските и счетоводни книги водени към периодите преди встъпването му длъжност, като за да се гарантира изпълнението на това правомощие на синдика ТЗ е предвидил и налагането на глоба на управителя – чл. 640, ал. 3 ТЗ. Това означава, че синдикът не би могъл да се позовава на пречки за доказване на релевантните и възложени в негова тежест факти в процеса, когато му е осигурен законов ред да получи нужната информация и документация за сделките и действията, които „А.Т.“ ООД е извършвал във времето. Нещо повече това позоваване в случая остава и голословно, тъй като не е подкрепено с никакви доказателства, че синдика е правил постъпки за набавяне на тези книги от лицата осъществяващи законното представителство на „А.Т.“ ООД, респективно, че не му е било оказано необходимото съдействие от тях посредством откази или бездействие, респективно че това поведение е продължило и след прилагането на санкция по чл. 640, ал. 3 ТЗ. Всичко това изключва потенциално приложение на санкционната процесуална разпоредба на чл. 161 ГПК, още повече, че тя е приложима, когато е налице възпрепятстване на доказването в пределите на самия исков процес /тоест по настоящото дело/ и с оглед създадени пречки от страната по събиране на допуснати доказателства. В случая ищецът изобщо не е формулирал искания за допускане събирането на доказателства от ответника „А.Т.“ ООД, доколкото искането по чл. 190 ГПК има за предмет само задължаване на другия ответник „А.К.“ ЕООД, което искане поради липсата на необходимата конкретизация изобщо не е уважено от съда, включително и поради това, че по делото няма данни документи с посоченото от ищеца описани понастоящем да се намират в „А.К.“ ЕООД, в която връзка са налице изявления и от процесуалния представител на тази страна взела участие по делото.

Соченото от ищеца обстоятелство, че „А.Т.“ ООД и „А.К.“ ЕООД имат качеството на свързани лица, защото представителството им се осъществява от едно и също лице – Г.Д. само по себе си не може да обуслови извод, че тези лица са встъпили във валутно правоотношение, което е обусловило извършените делегации за плащане в периода от 11.04.2018 г. до 24.10.2018 г. Сключването на сделката като юридически факт подлежи на главно доказване, като няма как извод за това да се прави на базата на предположения, още по-малко на такива изводими от свързаността на лицата.

Неосъщественото доказване на първата от групата материални предпоставки необходими за възникване на преобразуващото право по чл. 135 ЗЗД да се постанови относителна недействителност на атакуваната сделка, а именно извършването /сключването на такава е достатъчно основание за да се приеме, че предявения иск е недоказан в своето основание и като такъв следва да бъде отхвърлен.

Предвид очертаната неоснователност на обуславящия иск по чл. 649, ал. 1 ТЗ, във връзка с чл. 135 ЗЗД, то неоснователен се явява и предявения за разглеждане обусловен осъдителен иск по чл. 55, ал. 1, т. 3 ЗЗД за осъждане на ответника – „А.К.“ ЕООД да върне в масата на несъстоятелността сумата в размер на 200 118,55 лв. – представляваща платена на отпаднало основание сума, ведно със законната лихва от датата на подаване на ИМ /11.04.2023 г./ до окончателното плащане. Основна предпоставка за да възникне основание за реституция по този иск е да е налице позитивно решение по предявения обуславящ иск за обявяване относителна недействителност на увреждащата сделка/действие, която в случая с оглед неоснователност на предявения иск по чл. 135 ЗЗД не е осъществена. Тук е мястото да се направи разграничение между защитата, която е възможна при съединяване за разглеждане на обусловен иск за възстановяване на настъпило имуществено разместване между страните с участието на длъжник спрямо когото е открито производство по несъстоятелност, която винаги се предшества с необходимост от успешно осъществена преферентна защита и има своето правно основание по чл. 55, ал. 1, пр. 3 ЗЗД и защитата по общия иск за реституция на даденото, чието основание е това по чл. 55, ал. 1, т. 1 ЗЗД, която в случая не е заявена за разглеждане в настоящото производство, като активно легитимиран да я упражни не е синдика, а дружеството в несъстоятелност, чрез назначения му синдик.

С оглед изхода на спора право на разноски се поражда единствено за ответните страни, като взелата участие такава - „А.К.“ ЕООД не е отправила изрично искане за това по смисъла на чл. 81 ГПК, респективно по делото не се откриват доказателства за реално извършени от нея разноски за защитата ѝ в протеклото исково производство пред настоящата инстанция. Предвид това разноски с решението не следва да се присъждат в полза и възлагат в тежест на никоя от страните.

Така мотивиран Софийски градски съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от С. П. С. в качеството му на назначен постоянен синдик на „А.Т.“ ООД-в несъстоятелност, с ЕИК ****, със седалище и адрес на управление – гр. София, р-н „Искър“, ж.к. „****“, бул. **** срещу „А.Т.“ ООД-в несъстоятелност, с ЕИК ****, със седалище и адрес на управление – гр. София, р-н „Искър“, ж.к. „****“, бул. **** и „А.К.“ ЕООД, с ЕИК ****, със седалище и адрес на управление – гр. София, р-н „Искър“, ж.к. „****“, бул. **** иск с правно основание чл. 649, ал. 1 ТЗ, във връзка с чл. 135 ЗЗД за обявяване за недействително по отношение кредиторите на „А.Т.“ ООД-в несъстоятелност, с ЕИК **** на правоотношението създадено между „А.Т.“ ООД-в несъстоятелност, с ЕИК **** и „А.К.“ ЕООД, с ЕИК **** във връзка, с което е наредена делегация за единадесет плащания, които са извършени от „Н.Т.“ ЕООД в полза на „А.К.“ ЕООД в периода от 11.04.2018 г. до 24.10.2018 г.

ОТХВЪРЛЯ предявения от С. П. С. в качеството му на назначен постоянен синдик на „А.Т.“ ООД-в несъстоятелност, с ЕИК ****, със седалище и адрес на управление – гр. София, р-н „Искър“, ж.к. „****“, бул. **** срещу „А.К.“ ЕООД, с ЕИК ****, със седалище и адрес на управление – гр. София, р-н „Искър“, ж.к. „****“, бул. **** иск с правно основание чл. 55, ал. 1, пр. 3 ЗЗД за заплащане на сумата в размер от 200 118,55 лв. – представляваща платена на отпаднало основание сума чрез нареждане единадесет плащания в периода от 11.04.2018 г. до 24.10.2018 г.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски апелативен съд в 2-седмичен срок, считано от връчването му на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____